

שנה תשע עשרה - עלון מס' 981

@ תחל שנה וברכותיה.

@ בחג מוציאין ב' ספרי תורה.

@ ביום שני (יום א' של ראש השנה) במנחה "תשליך".

@ ביום רביעי ג' תשרי "צום גדליה", סיום הצום 18:49.

בס"ד כח' אלול ה'תשע"ט

הדלקת נרות - 18:12

צאת השבת - 19:02

רבנו תם - 19:44

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

כפטידין: "שוש אשיש"
(ישעיה סא')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת צבאים

תש"פ - תהיה שנה פוריה (רוחנית וגשמית)

אחים יקרים - יום הדין:

אנחנו קרובים מאוד ליום הדין. כולנו נעמוד למשפט והשופט יחליט אם נחיה או נמות, כיצד נחיה וכיצד נמות. האם תהיה לנו שנה של פרנסה טובה, הצלחה בחברה, נחת מהמשפחה או חלילה שנה של ייסורים קשים ומרים. אנחנו מפחדים. זו לא בושה לפחד, הלא בני אדם אנחנו ולפנינו עומד משפט חשוב מאוד.

אבל אנחנו גם שמחים. אנחנו לובשים בגדי לבן, וסועדים סעודות חגיגיות. כי אנחנו יודעים שהשופט שלנו הוא השופט הטוב ביותר. הוא מבין גם מה גרם לנו לחטוא. הוא לוקח בחשבון גם את גודל הפיתויים שניצבו בפנינו כאשר עשינו את הדברים הרעים. הוא מתחשב מאוד בחרטה שלנו ומוכן לסלוח לנו על הפשעים החמורים ביותר אם אנחנו נתחרט עליהם מעומד הלב ונתקן את מעשינו מכאן ולהבא.

האם צריך לפחד או לשמוח? התשובה היא פשוטה מאוד. **אנחנו צריכים גם לפחד וגם לשמוח.**

הפסוק "תשליך":

ביום הראשון של החג לאחר תפילת מנחה, נוהגים ללכת לשפת הים או למקווה מים ואפילו מים בגיגית ולומר תפילת "תשליך". השם "תשליך" בא מן הפסוק "ותשליך במצולות ים כל חטאתם", שבקטע הפתיחה לתפילה זו. נוהגים לנער את שולי הבגדים שלוש פעמים על מנת לסמל את השלכת החטאים ופתיחת דף חדש לשנה החדשה.

פינת הניבים והפתגמים

נתן את הדין = קבל ענשו.

דוגמה: הגזבר שסרח נתן את הדין.

מקור: ושוטים שקלקלו [חטאו] עתידין ליתן את הדין [לעבודה זרה נד]. (ניבונכו)

מלניני הפרשה:

- ← אזהרה חמורה על שמירת הברית עם ה' ותורתו.
- ← לאחר החזרה בתשובה, ירחם ה' על עמו ויחזיר הנידחים.
- ← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
- ← הבחירה בין החיים והטוב לבין המוות והרע, עם המלצה לבחור בחיים בטוב.

"הנסתרות לה' אלוהינו, והנגלות לנו ולבנינו"

כתב החתום סופר, שגם בזמנים שיש הסתר פנים כביכול שלא רואים ניסים גלויים בכל אופן באמת **בכל רגע ורגע יש ניסים ונפלאות**, רק שהם נסתרים מעינינו, ואין בעל הנס מכיר בניסו, כמו שכתוב "לעושה נפלאות גדולות לבדו" **שרק בורא עולם יודע מהנס.**

"ובחרת בחיים למען תחיה לאהבה את ה'..."

המגיד מדובנא, מסביר את הפסוק הזה, **שלא נבקש חיים בשביל גשמיות**, אלא נבקש לחיות **בשביל ללמוד תורה ולקיים מצוות**, כמו שכתוב בפסוק "למען תחיה לאהבה את ה' ולדבקה בו". וכתב עוד, שלכן אומרים בימים הנוראים "זוכרנו לחיים למענד", שאנחנו רוצים חיים בשביל לחיות **חיים רוחניים לאהוב ולדבוק בבורא עולם.**

"כי המצווה הזאת אשר אנכי מצווך היום..."

כתב הרמב"ן בספר העיקרים, שהמצווה הזאת היא מצוות תשובה, אולי ברמז יש לומר כי כתוב "שוב יום אחד לפני מיתתך" וכאן כתוב "מצווך היום", דהיינו שיהיה לך יום של תשובה לפני מותך, כך שבכל יום יהיו בגדיך נקיים כי אינך יודע מתי תמות, וכך תהיה צדיק כל ימי חיך בזכות "היום".

"ובחרת בחיים"

בחיים עולה ע"פ=70. לומר בשבעים פנים התורה נדרשת בהן. וכן "**סוד** ה' ליראיו". וחיי האדם הם ע' שנה.

"והבדילו ה' לרעה מכל ישראל"

בגימט' הנה זה ירבעם. (בעל הטורים)

הסירו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

איד פתחילים להידבק בה' ?

"לאהבה את ה' אלוקיך לשמוע בקולו ולדבקה בו"

שאלה: כיצד ניתן להידבק בהקב"ה?

תשובה: ללכת בדרכיו.

אם כן מהיכן להתחיל וכיצד זה אפשרי!?

משל למה הדבר דומה:

נגר אומן שרוצה להדביק שני נסרים זה בזה - אם שניהם עקומים הם, הנגר צריך להתאים אותם אחד לשני, עקמומיות של זה לצד עקמומיות של האחר. כי אם לא יעשה כן לא ידבקו היטב ביחד. לא כן אם שני הנסרים ישרים בתכלית, הם ידבקו יחד בלי שום בעיה.

כן הוא הנמשל: על היהודי יש מצווה "ולדבקה בו", על כן עליו לדעת שהקב"ה צדיק וישר הוא, וכדי "לדבקה בו" כראוי - על היהודי להיות גם צדיק וישר. ונוהגת מצוה זו בכל מקום ובכל זמן בזכרים וגם הנקבות מצוה עליהן גם כן לשמוע דברי חכמים, כדי שילמדו לדעת את השם.

**"בניד כשתילי זתים" - חינוך
חינוך לקראת ראש השנה**

ראש השנה הוא חג המזמין אותנו להביט אחורה, אל השנה שחלפה ("תכלה שנה וקללותיה") וגם קדימה ("יתחל שנה וברכותיה").

נסביר ונאפשר לילדים עוד בחינה של מושגי השינוי וההתחדשות בחיננו, על רקע החג: ראש השנה.

ליצור סקרנות לגבי תוכנם ולשונם המיוחדת של מקורות יהודיים מכל התקופות. חשבון נפש הוא תהליך שבו מסתכלים על המצב הקיים ועל אירועי העבר, ומחליטים מה ברצוננו לשנות. חשבון נפש יכול להיות אישי, משפחתי, או לאומי.

שאל את ילדינו באילו הזדמנויות אנו עושים חשבון נפש. בערב לפני השנה, בסוף השבוע ובתחילתה של שנה חדשה. נסביר שבכל ההזדמנויות הללו יש מעבר ממשוה שהסתיים למשהו חדש שמתחיל, וזו הזדמנות גם לעצור ולהחליט מה רוצים לשנות ולשפר.

כיצד אנחנו עושים זאת בראש השנה? את התשובה נבקש מהילדים. נזכיר את נושא השופר, את סימני החג ומהו ה"ייהי רצון" שאומרים על כל סימן וסימן.

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעורו בליווי של פאר הדור הרח"ג יעקב יוסף שליט"א בביתנו "אהל מועד" בבת מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבושיה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית כיד המלך

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעורו בליווי של פאר הדור הרח"ג יעקב יוסף שליט"א בביתנו "אהל מועד" בבת מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבושיה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית כיד המלך

כל הישועות והברכות

לאי-כתיב גאלי מנב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, שתזכה לזיווג טובה משרש שגדמתה, פרנסה טובה ובריאות. ולרפואת שושנת בת כמונה שתרווה נחת מכל יוצאי חלציה שיתברכו בכל ויזכו לשנים ונעימות. להבדיל לעני הצדיק יוסף גאלי בן גימו ז"ל

מרכות ואיחולים

לדוד וליטל כונסארי להולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לדני ותמי יצחק-מור ולמשפחת כונסארי

כל הישועות והברכות
לאליהו ושישינה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באשר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה לרחמים בן נהיית נורית להבדיל לעני גולשן ז"ל השבוע 11 חודש לפטירתה

כל הישועות והברכות
לאליהו ושישינה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באשר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה לרחמים בן נהיית נורית להבדיל לעני גולשן ז"ל השבוע 11 חודש לפטירתה

כל הישועות והברכות
לאליהו ושישינה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו באשר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה לרחמים בן נהיית נורית להבדיל לעני גולשן ז"ל השבוע 11 חודש לפטירתה

ממלאת 11 חודשים

לפטירת הצנועה והענוה נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל האזכרה ביום ראשון כטי' אלול תשע"ט בית העלמין ב- 09:00 סעודה רביעית ושיעור בליווי. במוצאי שבת ב- 23:00 ב"אוהל מועד" לעילוי נשמתה

מרכות ואיחולים
יסים ויטה ליה"ר על הסיוע לויכוי הרבים שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכותיו ובגמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירון נחת מכל יוצאי חלציהם

מרכות ואיחולים
יסים ויטה ליה"ר על הסיוע לויכוי הרבים שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכותיו ובגמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירון נחת מכל יוצאי חלציהם

כלל הנשים הצרפניות
חזרת קללות ונדדים תתקיים אי"ה בבית הכנסת "אוהל מועד" הנשיאים 3, יבנה. **במוצאי שבת** **ערב ראש השנה**, בשעה 20:30 בדיוק **כל הנשים מוזמנות**

לעיי הצנועה והענוה

חנה שרגא בת רבי ובת ציון ז"ל ד' תשרי פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום זמבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישרעל פרג' רמאל בן מרים הי"ו באביא באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אשר לוי בן נובר ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דאד וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וחליכה ז"ל

אברהם יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הויג בת מרי מנב"ת דליה ניסימי בת גורג'יה מנב"ת הדויה חיה בת אסתר מנב"ת

לרע"ז וקירל שלום לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה **לאשר וגילה שלום** לשמואל ואולגה מלכה

הלכות והנהגות לראש השנה

א - מנהג יפה להביא על השלחן בבי לילות של ראש השנה, תמרים, רימונים, תפוח מרוקח בדבש, רוביה (בלשון ערבי לוביאה), כרתי, סלקא (תרדיס), וקרא (דלעת). ונכון לנהוג ולברך על פירות אלה **לאחר נטילת ידיים וברכת המוציא**, או לאחר ברכת המזון. ויש נוהגים בכל זה לפני נטילת ידיים, לאחר הקידוש מיד.

ב - יש להקדים ברכת הנהנין ואחר כך אמירת נוסח "יהי רצון", ולאחר שברך על התמרים ויטעם מהם, יאמר "יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעיתנו", ויאכל עוד מהם ויכולים כל בני הבית לשמוע הברכה וה"יהי רצון" מגדול הבית ולצאת ידי חובתם.

ג - השומע מחבירו שאומר "יהי רצון", נכון שיענה אחריו "אמן" ורשאים גם כן לברך כל אחד ואחד בפני עצמו ולטעום ואין בזה שום חשש לברכה שאינה צריכה.

ד - יש נוהגים לאכול דגים בראש השנה לפרות ולרבות כדגים ויש נמנעים מאכילת דגים בראש השנה. יש נוהגים לאכול קישואין בליל ראש השנה, ואין לברך על זה בורא פרי האדמה, דבר הבא בתוך הסעודה הוא, וכל שכן אם אוכלו עם פת, או שהיה אוכלו לגרור תאוות המאכל.

ה - יש שאין אוכלים ענבים בראש השנה, והטעם על פי הסוד. ודוקא ענבים שחורים, אבל ענבים לבנים המנהג לאוכלן. ויש נוהגים לאכול ריאה בראש השנה.

ו - מנהג נכון לאכול בראש השנה דברים שמנים (בשר שמן) ודברים מתוקים וטעימים לחיך, וככתוב (נחמיה ח') "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום עצמונינו, ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם". ואין להביא עצמו ליד בניה ממש בתפילותיו.

ז - יתאמץ בכל כוחו שלוש בטר **לבל יבוא לידי כעס והקפדה בתוך ביתו** בייחוד בליל ראש השנה ויומיהם. ו"טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר". ונכון ללמוד משניות מסכת ראש השנה בסעודת ראש השנה, כי דבר בעתו מה טוב. (סנהדרין קא).

ח - נוהגים **שלא לישון בראש השנה**. ונכון להתגבר ולהשכים קום על כל פנים עם הנץ החמה, ולהתכוון לתפילה בכונה כראוי. ואם הוא עייף ומוכרח לישון אחר האכילה, **מוותר לישון אחר הצות היום**, בין ביום הראשון של ראש השנה, בין ביום השני של ראש השנה. **וכל היושב בטל כישן זמי**.

ט - אחר התפילה יסעד לבו וילך לבית הכנסת ללמוד כפי כוחו, ויש מסיימים ב' פעמים תהלים ואדרא רבה וזוטא בשני ימי ראש השנה. ולא יאבד היום הקדוש והנורא בשיחה בטלה.

י - אין להביא עצמו ליד בניה ממש בתפלותיו, וכמבואר לעיל, שיום טוב של ראש השנה יש בו מצות שמחת יום טוב. וישמח ויבטח בהשי"ת שברוב חסדו וחמלתו כתבתו עם בני ביתו בספר החיים והשלום, וכמו שאמרו בירושלמי (פ"ק דרי"ה) ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו, אלו ישראל שיודעים שהן נידונים בראש השנה, והם לובשים ומתעטפים לבנים ומגלחים שערם, ואוכלים ושותים ושמיחים. ויודעים שהקב"ה עושה להם נסים, וכותב אותם בספר החיים והשלום. וילקוו מועדים עמי לב. שו"ת יביע אומר ח"י חאו"ח סי' מד.

יא - צריך לומר בתפלה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום האל הקדוש. ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן, או שהתחיל לכתוב "אתה" בחרתנו, צריך לחזור לראש התפלה. ואין חילוק בזה בין תפלת ערבית של ראש השנה לשאר תפלות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד כד, חזון עובדיה על ימים נוראים עמוד קצ]

מכל מלמד השכלתי

"אתם נצבים" לפני יום הדין

פרשת נצבים נקראת תמיד בשבת שלפני ראש השנה - יום הרת עולם.

"ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו" מביאה הגמרא (ברכות לד.): "אמר ר' אבהו מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד".

שאלה: איך יתכן שבעל תשובה יעבור במעלתו את הצדיקים הגמורים?

התשובה תובן על פי משל למה הדבר דומה:

מלך אחד החליט להתחפש לעני ולראות איך עמו מתנהג ומה הוא חושב עליו. תוך שהוא משוטט בבגדי קבצן נתקל בחבורת גזלנים אכזרים. בני החבורה רצו להזיקו אך לפתע קם אחד מהם שנכמרו רחמיו על הקבצן והגן עליו בחירוף נפש, ואף הצליח להבריחו אל מקום מבטחים.

שאב המלך לארמונו ועשה סעודה הודיה, והזמין את כל השרים והנכבדים ואף את הגזלן שהצילו הזמין והושיבו בין השרים.

הגזלן לא הרגיש בנוח עם בגדים פשוטים לשבת בין נכבדים שכאלו, ואף הם לא חשו בנוח עמו והתפלאו ביניהם - מיהו האיש שיושב עמם? משהרגיש זאת המלך קרא לגזלן והושיבו על ידו בכבוד רב, ואף סיפר להם את ההצלה שבאה לו בזכות הגזלן הזה.

כן הוא הנמשל: בתורה נאמר: "ושבת עד ה' אלוקיך". כאשר אדם חוזר בתשובה הרי הוא מתקרב אל הקב"ה כאותו גזלן שבהצלת המלך זכה שהמלך ימליך אותו על כל המדינה, כך החוזר בתשובה ה' מעלה אותו בדרגה מעל כל הצדיקים, הרי שאין מעלה גדולה מזו.

"הנסתרות לה' אלוקיני והנגלותי לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת" אדם צריך לעשות מעשים טובים בסתר וגם בגלוי וזה נרמז:

"הנסתרות" - תעשה מצוות ומעשים טובים בסתר, לכבוד "ה' אלוקיני" שיחשבו לך אלו נטו לשם שמיים.

"והנגלות" - יש לעשות גם מצוות ומעשים טובים בגלוי שאחרים ילמדו ממך שכתוב "לנו ולבנינו" לזיכרון "עד עולם", וזאת בשביל שילמדו "לעשות את כל דברי התורה הזאת..."

"תפוח בדבש" סגולה לזרע בר קיימא

מדוע? כידוע בראש השנה הקב"ה פוקד הרבה עקרות בבנים ישתבח שמו. 'אמרי נעים' אומר שדבר זה נרמז באכילה של תפוח בדבש. תפוח=494, פרו רבו=494. דבש=306 אשה=306.

הצעיר הצהוב

נכנסתי לרכבת והתיישבתי על אחד המושבים, שקשוק גלגלים, צפירה, הרכבת החלה לנסוע. בתחילה לא שמתי לב ליושבים לצדי, הייתי עסוק בהרהורי, אבל לאחר זמן מה צד את תשומת ליבי הבחור שישב לצדי. לא, לא היה לו מראה מוזר או שונה, אך משהו בהתנהגות שלו גרמה לי להתבונן בו: בכל פעם שהרכבת נעצרה, הוא התבונן החוצה בציפיה ונצמד לחלון. הוא לא היה רגוע ולא שקע בשינה או בקריאת ספר כשאר הנוסעים, הוא היה דרוך, כל תזוזה גרמה לו להביט שוב בחלון, כאילו חיכה למשהו.

הסתכלתי בו ומבט של תמיהה על פני וכנראה שלאחר זמן מה הבחין במבטי הבורחנים ופנה אלי: "אתה בטח לא מבין מדוע אני מתבונן בחלון." שאל קבע. הנהנתי בראשי, הרגשתי קצת לא נוח מכך שנתפסתי במבטי, אך ציפיתי לתשובה שלו. "ובכן, אספר לך מה עבר עלי עד עתה ואולי כך תבין" אמר ועיניו הפכו להיות מהורהרות משהו. "הנסיעה הזו, היא נסיעתי הראשונה לאחר 3 שנים בהם לא נסעתי ואף לא יצאתי לרחובה של עיר. הייתי אסיר שלוש שנים בבית הסוהר.

ובכן, אני מגיע ממשפחה ענייה ובאחד הימים בהם הייתי זקוק לסכום של כסף בדחפיות, הלכתי וגנבתי סכום כסף קטן על מנת שאוכל להשתמש בו. אני יודע שעשיתי מעשה שלא ראוי לעשות, ואני מצטער על כך, אולם כאב לי ביותר כאבה של אימי. השמועה התפשטה חיש מהר על דבר המעשה שעשיתי, אנשים באו וטרחו להודיע לאימי עד כמה בנה הוא גנב, ביישו אותה, גרמו לה צער נורא. לא ידעתי שהמעשה שעשיתי יגרום עד כדי כך צער ובושה לאימי. בכל מקום אשר פנתה הזכירו לה את דבר הגניבה, וגם במשפט, לא חשבתי שיחמירו איתי עד כדי כך והנה הם גזרו עלי 3 שנים מאסר ואימי לא ידעה מה לעשות מרוב כאב ובושה. עכשיו, לאחר שהשתחררתי מבית הסוהר, רציתי כל כך לחזור הביתה, לראות את אמא, להתחרט, לבקש סליחה, אבל... לא ידעתי אם היא תסכים לקבל אותי לאחר כל מה שגרמתי לה ואז החלטתי לכתוב לה מכתב."

"אמא יקרה" היה כתוב במכתב, כתבתי לה שאני בנה, רוצה לחזור לראותה, ואני מצטער על הכל, אך אינני יודע אם היא עוד תחפוץ בכך שאשוב הביתה. "לכן אמא" כך כתבתי "יש לי בקשה יחידה. אם את רוצה שאבוא ואשוב הביתה, אני מבקש ממך שתתלי בתחנה צעיר צהוב כדי שאדע שאני יכול לרדת בתחנה, כדי שאדע שאני יכול לחזור." "אבל..." פנה אלי הבחור בעיניים דומעות "אם לא יהיה בתחנה צעיר צהוב, אני אדע שעלי להמשיך הלאה ברכבת, לנסוע ליעד בלתי ידוע, ולא לחזור עוד לעולם לאימי ולביתי."

"עכשיו אתה מבין?" אמר לי "אני מסתכל בכל תחנה, בכל מקום, לראות אם יש צעיר צהוב תלוי, אני מתבונן אולי אמא תלתה את הצעיר בתחנה אחרת ואולי אני צריך לרדת מוקדם יותר." "והיכן התחנה הקרובה לביתך?" שאלתי אותו. "בעוד מספר תחנות" ענה הבחור "ואם שם לא יהיה צעיר צהוב, אמשיך הלאה לנסוע" ענה בקול צרוד. עכשיו, לא רק הוא הביט בחלון, שנינו, נצמדנו לשמשת הזכוכית, מביטים בכל תחנה, מחפשים סימן לצעיר, לצעיר הצהוב.

"בעוד שתי תחנות, זו התחנה שליד הבית שלי" הוא לחש לי. ושנינו הבטנו בעיניים מצועפות דרך החלון. הרכבת עצרה בעוד תחנה, נותרה עוד תחנה אחת. אחזנו בחלון כמבקשים לצאת דרכו, היינו שנינו מתוחים, מצפים, מחכים, מי יודע... הרכבת עצרה בתחנה לה חיכינו כל הדרך.

לא, לא היה שם צעיר צהוב... לא היה שם צעיר צהוב... היו שם עשרות צעירים צהובים! כל התחנה הייתה מלאה בצעירים מתנופפים ברוח. קוראים לכן לשוב הביתה.

ואמא, אמא עמדה שם מחכה, מצפה לבנה האוהבה, ועל צווארה... צעיר צהוב.

שנה שלימה בה נטרחקנו, עשיו מעשים אשר לא יעשו, חטאנו, גרמנו צער, התרחקנו מאבינו... ועכשיו... אנחנו יוצאים מ"בית הסוהר"... יש לנו אפשרות לשוב הביתה, יש לנו ימים יפים כל כך שהמלך בשדה ואנחנו תמהים בחד, ביראה והרבה געועים. האם אבא ירצה אותנו חזרה? אחרי כל הריחוק הזה? אחרי כל הכאב שגרמנו לו? ואנחנו מנסים לפתוח פתח כפתחו של מחט, והוא מצידו פותח לנו פתח כפתחו של אולם ומחכה לנו עם כל כך הרבה צעירים צהובים. "שובה אלי ואשובה אליכם..." רק שנעמוד בחלון הרכבת ונצפה לו, ונתגעגע ונערוג לקרבה הזו חזרה ונחפש, נחפש את הצעיר הצהוב. לא רק שנמצא אותו, נמצא הרבה.

"אהבתי אתכם אמר ה'..."

"חודו של ראש השנה"

בראש השנה השלים הקב"ה את כל מעשי בראשית.

בראש השנה נפקדו שרה רחל ורחנה, שהיו עקרות.

בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים.

בראש השנה בטלה עבודת אבותינו במצרים ובאה להם ראשית גאולתם.

בראש השנה נברא האדם הראשון.

בשעה **ראשונה** עלה במחשבה, בשעה **שניה** נמלך במלאכי השרת, בשעה **שלישית** כינס עפרו, בשעה **רביעית** גיבלו, בשעה **חמישית** רקמו, בשעה **ששית**

עשאו גולם והעמידו על רגליו, בשעה **שביעית** זרק בו נשמה, בשעה **שמינית** הכניסו לגן עדן, בשעה **תשיעית** ציווהו על עץ הדעת, בשעה **עשירית** עבר על ציוויו, בשעה **אחת עשרה** נידון ובשעה **שתיים עשרה**

יצא במחילה לפני הקב"ה.